

Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci Veroniky Tomkové, DiS. Souvislost sociálně-kognitivních schopností se styly řešení konfliktů v romantických vztazích

Předkládaná práce je kvantitativní empirickou studií, která se zabývá souvislostí komunikačních strategií v partnerství a sociální kognice. Komunikační styly mají významný dopad na partnerskou spokojenost a stabilitu partnerství a sociální kognice je jeden z potenciálních faktorů na straně individuální variability partnerů, který tyto styly ovlivňuje. Jak sociální kognice, tak komunikační styly jsou přitom velmi komplexní psychologický konstrukt, sestávající z mnoha relativně nezávislých behaviorálních klastrů a kognitivních schopností.

Veronika se v teoretické části snaží popsat jednotlivé složky těchto komplexních konstruktů, nastínit způsoby jejich měření, kontroverze, které se v literatuře ohledně nich objevují, a jejich dosud ověřený vztah mezi sebou. Ponořila se při této snaze do obrovského množství literatury a podařilo se jí velmi dobře se v problematice sociální kognice zorientovat. Její přehled nakonec podává velmi systematicky, s hlubokým porozuměním a kultivovaným jazykem. Vzhledem k značnému záběru teorie zahrnujícímu prakticky celou sociální kognici a komunikační styly a vysoké kvalitě rozpracování jednotlivých kognitivních schopností a stylů komunikace by teoretická část nejspíše dobře fungovala, i kdyby stála samostatně jako teoretická práce.

Za empirickou částí je rovněž velký kus práce Veroniky, počínaje sběrem dat (i když se sběrem samozřejmě pouze pomáhala), přes předzpracování dat, které bylo velmi organizačně a časově náročné a čítalo nejen přepisování spousty papírových dotazníků do tabulkové podoby, ale také vyhodnocování jednotlivých škál, které nebylo vždy tak jednoduché, jak se z její metodologické části bakalářské práce zdá. A konče velkou řadou výpočtů, které Veronika samostatně provedla.

Ve výsledku je na empirické části vidět nezkušenost s prezentováním dat, která nám nedovolila jít dál za úroveň korelačních a regresních modelů zahrnujících jednotlivé testované škály jako prediktory. Na úrovni bakalářské práce se ale více chtít příliš nedá. Výsledky jsou prezentovány přehledně a srozumitelně.

K silným stránkám práce patří také diskuze, kde se Veronice daří opět velmi kultivovaným jazykem srovnávat vlastní výsledky s literaturou. A také závěr, kde správně vystihla význam vlastních výsledků. Jak sama správně zdůrazňuje, studie nakonec posunula poznání problematiky v tom smyslu, že ukázala nejen vztah mezi sociální kognicí, konkrétně především rozpoznávání obličejových výrazů, a komunikačními styly stejného jedince, ale i jak souvisí sociální kognice, tedy opět především rozpoznávání obličejových výrazů, s komunikací druhého partnera.

Práci hodnotím jako jednoznačně výbornou a vřele doufám, že se podaří v budoucnu přetvořit do odborného článku.

Jitka Lindová